

vedvarende, hvad enten den ytrer sin Indflydelse paa alle eller kun paa visse Forestillinger (fjere Sdeer), forsaavidt dog i sidste Tilfælde de forkeerte Forestillinger staae i Forbindelse med Gjerningen — som Personer, hvis Forstandsevner enten paa Grund af en abnorm mangelfuld Udykkling eller paa Grund af Sygdom, Alderdom osv. ere saa sløvede og deres Bevidsthed saa omtaaget, at de ikke kunne indsee idetmindste visse Handlingers Strafbarhed, til hvilken Klasse efter Omstændighederne ogsaa de saakaldte Hjantebe, Fjollebe eller Taaber og vel stundom tillige Døvstumme ville være at hense, samt endelig Individier, hvis mentale Tilstand vel overhovedet er i god Orden, idet de hverken for bestandig eller for en kortere eller længere Tid i Almindelighed have nogen Mangel paa Forstanden, men som dog af en eller anden Grund, saasom Berufelse, Svøndrukkenhed, en voldsom legemlig Smerte eller til Vanvid stegen Affekt, i Gjerningens Dødblik befinde sig i en bevidstløs Tilstand, eller hvis Sind er saa forstyrret, at de ikke ret vide, hvad de foretage sig eller have ret Bevidsthed om deres Handlingers Betydning. Forsaavidt Sag anlægges imod slige Personer, har man meent, at det af Hensyn til Befolkningen, for hvilken i de fleste Tilfælde ikkun Domskonklusionen og ikke Præmisserne ville blive bekjendte, turde være rigtigst at lade det forblive ved det nu Bestaaende i den Retning, at der i Frifindelsesdommen tillige kan bestemmes, at der skal træffes Sikkerhedsforanstaltninger mod de Paagjældende, forsaavidt det under Sagen er oplyst, at de paa Grund af deres Sindstilstand ikke uden Fare for det Almindelige kunne overlades til sig selv; men det maa da formeentlig ogsaa erkjendes for nødvendigt eller dog hensigtsmæssigt, at der tillægges Dvirgheden Myndighed til, som i Udkastets § 36 2det Stykke foreslaaet, igjen at have disse Sikkerhedsforanstaltninger, naar de efter indhentet Lægeerklæring ikke længere findes nødvendige. Med Hensyn til § 37 bemærkes, at man med den tidligere Kommission har været ganske enig i, at der er Anledning til i Straffeloven at optage en saadan, i den hidtilgjældende positive Strafferet ikke kjendt, Bestemmelse. Ligesom der imellem den fulde Mangel paa Bevidsthed om Hand-

lingens retlige Betydning hos det ganske unge Barn og den fulde Bevidsthed hos den Vorne ligger en Mellemtilstand, hvor hverken fuld Tilregnelighed eller fuldstændig Mangel paa Tilregnelighed er tilstede, og hvor derfor mindre Straffe anses retfærdige, saaledes lader det sig formeentlig ikke benægte, at der ved Grændsen af den fuldkomne Sindsforstyrrelse, hvor Bevidsthed om Gjerningens Betydning ganske mangler, staaer en Tilstand, hvori Gjerningens Strafbarhed vel ikke er ganske skjult for den Paagjældendes Bevidsthed, men hvori hans Tanker dog ere i den Grad omtaagede og hans Forestillinger i den Grad uklare, at han maa siges ikke at have fuld Bevidsthed om sin Gjerning. Jo mere svækkede og afkræftede Sjælsevnerne ere, jo mere udfiklet en Person er til ret at fatte sine Handlingers sædelige og retlige Betydning, desto mindre er den Uværdighed, der aabenbarer sig igjennem hans retsstridige Virksomhed, og desto mindre bør Straffen være. Men naar denne Forstandsevnernes Svækkelse, denne Sindets Forvirring og Bevidsthedens Omtaagethed er tilstede i en saadan Grad, at Personen efter den almindelige menneskelige Naturs Maalestok maa siges at være i en abnorm Tilstand, saa synes heller ikke de i en saadan Tilstand udøvede Handlinger at burde bedømmes efter de normale Straffebestemmelser, og det kan da formeentlig heller ikke være tilstrækkeligt at henvise til, at Straffebestemmelserne ifølge deres Bidde give Domstolene Leilighed til ved Valget af Straffegraden at tage Hensyn til alle de tilstedeværende navnlig ogsaa de subjective formildende Omstændigheder, eftersom Straffebestemmelserne dog maae være beregnede paa at gjælde for Borgere, der ere i Besiddelse af de almindelige Evner og Kræfter, og da selv den laveste Straffegrad, der maa kunne blive at ansee som en passende Straf efter de øvrige formildende Omstændigheder, som i det enkelte Tilfælde kunne være tilstede, derfor vil kunne blive for høi under Forudsætning af, at der til disse formildende Omstændigheder tillige kommer Gjerningsmandens abnorme Sindstilstand. Ved Affattelsen af den omhandlede Bestemmelse, der ikke er uden nogen Vanskelighed, har man iøvrigt stræbt at gjøre det tydeligt, at den om-